

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bábolna Mezőgazdasági Termelő, Fejlesztő és Kereskedelmi Zrt.

Strona pozwana: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központj Szerve

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Fővárosi Bíróság — Wykładnia art. 1 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3508/92 z dnia 27 listopada 1992 r. ustanawiającego zintegrowany system zarządzania i kontroli pewnych systemów pomocy Wspólnoty (Dz.U. L 355, s. 1) oraz art. 1 i art. 10 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1259/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 160, s. 113) — Przepisy krajowe wyłączające z otrzymania krajowej pomocy uzupełniającej związanej z system jednolitej płatności obszarowej producentów, wobec których toczy się postępowanie likwidacyjne — Uprawnienie państw członkowskich do ustalenia w celu kwalifikowalności do otrzymania uzupełniającej pomocy krajowej warunków nieprzewidzianych dla przydzielenia rozważanej pomocy wspólnotowej

Sentencja

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001, zmienione decyzją Rady 2004/281/WE z dnia 22 marca 2004 r., powinno być interpretowane w ten sposób, że sprzeciwia się ono przepisom krajowym, na mocy których wyłączone są z otrzymania uzupełniającej pomocy krajowej osoby prawne prowadzące gospodarstwo rolne na terytorium danego państwa członkowskiego ze względu na to, że toczy się wobec nich postępowanie w sprawie dobrowolnej likwidacji, jeżeli Komisja Europejska nie wyraziła uprzednio zgody na warunek dotyczący braku takiego postępowania.

(¹) Dz.U. C 134 z 22.5.2010.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 9 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo — Hiszpania) — Campsa Estaciones de Servicio SA przeciwko Administración del Estado

(Sprawa C-285/10) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 11 część A ust. 1 i art. 27 — Podstawa opodatkowania — Rozciągnięcie zasad dotyczących wykorzystywania na potrzeby własne na transakcje pomiędzy stronami powiązаными w przypadkach cen oczywiście niższych od zwykłych cen rynkowych)

(2011/C 226/11)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Campsa Estaciones de Servicio SA

Strona pozwana: Administración del Estado

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Supremo — Wykładnia art. 6, 11 i 27 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — Wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Rozciągnięcie zasad dotyczących wykorzystywania na potrzeby własne towarów i usług transakcje pomiędzy podmiotami powiązаными w przypadku cen znacznie niższych od cen rynkowych

Sentencja

Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku powinna być interpretowana w ten sposób, iż sprzeciwia się ona temu, aby państwo członkowskie stosowało do transakcji takich, jak sporne w postępowaniu przed sądem krajowym, dokonanych pomiędzy stronami powiązаными, które uzgodniły cenę oczywiście niższą od zwykłej ceny rynkowej, inną zasadę ustalania podstawy opodatkowania niż ogólna zasada przewidziana w art. 11 część A ust. 1 lit. a) tej dyrektywy, poprzez rozciągnięcie na nie stosowania zasad ustalania podstawy opodatkowania dotyczących przekazania lub wykorzystania towarów lub usług na potrzeby prywatne podatnika w rozumieniu art. 5 ust. 6 i art. 6 ust. 2 rzeczony dyrektywy, jeżeli owo państwo członkowskie nie postępowało zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 27 tej dyrektywy w celu uzyskania upoważnienia na wprowadzenie takiego środka stanowiącego odstępstwo od rzeczony zasady ogólnej.

(¹) Dz.U. C 246 z 11.9.2010.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof — Austria) — Zollamt Linz Wels przeciwko Laki DOOEL

(Sprawa C-351/10) (¹)

(Wspólnotowy kodeks celny — Rozporządzenie wykonawcze do kodeksu celnego — Artykuł 555 ust. 1 lit. c) i art. 558 ust. 1 — Pojazd wprowadzony na obszar celny w ramach procedury odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem z należności celnych — Pojazd wykorzystywany w ruchu wewnętrznym — Nieprawidłowe wykorzystywanie — Powstanie długu celnego — Organy krajowe właściwe w sprawie poboru należności celnych)

(2011/C 226/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Zollamt Linz Wels

Strona pozwana: Laki DOOEL

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgerichtshof — Wykładnia art. 204 ust. 1 lit. a) i art. 215 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks ceny (Dz.U. L 302, s. 1), art. 555 ust. 1 lit. c) i art. 558 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 (Dz.U. L 253, s. 1) oraz art. 61 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Drogowy transport towarów w Unii Europejskiej — Korzystanie z pojazdu nieobjętego zezwoleniem w państwie członkowskim przeznaczenia towarów — Miejsce powstania długu celnego — Właściwość państwa członkowskiego wywozu lub przeznaczenia

Sentencja

Artykuł 555 ust. 1 i art. 558 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 993/2001 z dnia 4 maja 2001 r., należy interpretować w ten sposób, że nieprawidłowość w wykorzystywaniu pojazdu będącego przedmiotem przywozu do Unii Europejskiej w ramach procedury całkowitego zwolnienia z należności celnych i wykorzystywanego w ruchu wewnętrznym powstaje w chwili przekroczenia granicy państwa członkowskiego, w którym pojazd porusza się z naruszeniem krajowych przepisów prawa przewozowego, to jest w sytuacji braku zezwolenia na rozładunek w państwie członkowskim rozładunku, przy czym organy tego właśnie państwa są właściwe w zakresie poboru wymienionych należności celnych.

(¹) Dz.U. C 274 z 9.10.2010.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 9 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Belgia) — Société coopérative à responsabilité limitée Intercommunale Interrosane i Fédération de l'industrie et du gaz przeciwko państwu belgijskiemu

(Sprawa C-361/10) (¹)

(Rynek wewnętrzny — Normy i przepisy techniczne — Procedura udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz zasady dotyczące usług społeczeństwa informacyjnego — Minimalne wymagania w dziedzinie bezpieczeństwa niektórych starych instalacji elektrycznych w miejscu pracy)

(2011/C 226/13)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Société coopérative à responsabilité limitée Intercommunale Interrosane i Fédération de l'industrie et du gaz

Strona pozwana: Państwo belgijskie

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Conseil d'État — Wykładnia art. 1 pkt 11 i art. 8 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych (Dz.U. L 204, s. 37) — Procedura udzielania informacji oraz zasady dotyczące usług społeczeństwa informacyjnego — Obowiązek przekazania projektów przepisów technicznych — Minimalne wymagania w dziedzinie bezpieczeństwa niektórych starych instalacji elektrycznych w miejscu pracy

Sentencja

Artykuł 1 pkt 11 dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasady dotyczące usług społeczeństwa informacyjnego w brzmieniu zmienionym na mocy dyrektywy 98/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lipca 1998 r. należy interpretować w ten sposób, że przepisy krajowe, takie jak będące przedmiotem sporu przed sądem krajowym, nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu wymienionego przepisu dyrektywy, których projekty powinny być podawane do wiadomości na zasadach określonych w art. 8 ust. 1 akapit pierwszy tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 274 z 9.10.2010.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 9 czerwca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-458/10) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 98/83/WE — Woda przeznaczona do spożycia przez ludzi — Niepełna i nieprawidłowa transpozycja)

(2011/C 226/14)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Pardo Quintillán i O. Beynet, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciel: C. Schiltz, pełnomocnik)